

מ:

בית שמאי פרק רביעי זבחים

עין משפט
גר מצות

בא א ח"י פ"ה חלה מעשה
הקדשות הלכה ט:
בב ב ח"י פ"ה חלה עבודת
יורה הלכה מד:

תורה אור השלם

1. ויטל הברק את אצבע בדם וזוהו מן הדם שבע פעמים לפני וידוה את פני מרכה הקדש: ויקרא ד, 1.
2. ונתן ויברק מן הדם על קרנות מזבח קטרת השמים לפני יהוה אשר באהלו מועד ואת כל דם הפר ישקר אל מזבח העולה אשר פתח אהל מועד: ויקרא ד, 1.
3. ויעשה כל בשר עשה לפר החטאת כן יעשה לו וכפר עליהם הברק ונסלח להם:

מוסף רש"י

שיהא ברום שיעור טבילה
מעיקרא. דס לא קידש לחלוין,
אס קיבל שיעור הוואית דס אשס
מלרע או דס פריס ושעירים
הנשרפים כשי כליס לא עשה כליס

שימה מקובצת

[illegible]

ולקמן מ"א. דאליטריך לפר זה פר
ושמי הכליות לשעירי עבודת
קש חוזר ומלמד בהיקש ואי"ל
אהדדי אם כן שעירי עבודת

שיהא א"כרס שיעור
 ולא מספג ואיצטריך
 ב רחמנא וטבל הוה
 עזר מביילה מעיקרא
 וב רחמנא ברס ה"ת
 טבל י מזבח סגרת
 ואלא נתחקך המזבח
 מזה תניא כוותיה
 עשה מה ת"ל לפר
 לכל מה שאמור
 - ישמעאל ק"ו ומה
 קרבן לקרבן השוה
 שהשוה קרבן לקרבן
 למעשה אלא מה
 דבר של צבור לפר
 ורואה במקום שלא
 יאמר הוישה קרבן
 ושעיר יום הכפורים
 שכן נכנס דמם לפני
 בר של צבור ושעירי
 יפרך מה להנך שכן
 היה ידועה אלא פר
 יר של יום הכפורים
 שלא הושו קרבן
 ושעיר הושו מעשים
 בהו מקום שהשוה
 והאי פר אינו דין

וַיִּמְקוּשׁ כִּוְלוֹ אֶחָדֵי אֵלֶּה כִּוְלוֹ
לִפְרֵס כֵּן מִשֵּׁי וּבִפְרֵס הָעֵלֶם
וְלִכְנֹס מִן הָרֶם דְּמַשְׁכֵּנִי שִׁפְרִי
וְכִדֹּס וְלֵאמֹר דְּנִקְטָן כִּדֹּס לֵאמֹר
וְכִי יוֹמָא דְּכִי אֶתְרִירִי לֵאמֹר
וְכִי בִפְרָק דִּם חֲטָאֹת (דף נא):
דִּם דְּרִישׁ אֵלֶּה מִן וְהוּא מִן
שִׁשְׁיָא חֲבֵר וְטַבֵּל מַדְע דִּהָא
שֶׁאֵלֶּה אֵין פִּעֵס שְׂדֵה וְהוּא עֵינָן
וְיִנְיֻוֹת מִנָּה לֵאמֹר אֵין דִּם וְטַבֵּל
דִּהָא בִּיקֻשׁ וּבִפְרָק דְּמִנְחָתָא (דף נב):
וְיִקְוִינָן אֵין קְדוֹשׁ לְחֲלָאִין מִשְׁכּוֹס
דִּם מִדִּם וְלֵאמֹר רְכִינוּ מִס יוֹחֵא
וְהוּא מִן כִּדֹּס וְטַבֵּל וְהוּא וְלֵאמֹר
שִׁינָן וְטַבֵּל שְׂעִיר צִיּוֹר וְכִי
חֲסוּמֵר חִינְיֻוֹת מִפְּטִימִיּוֹת וְיִמְהִיר
קִוְיָנָן מַדֵּס דִּלְפִּילֵי דִם מַדֵּס
כִּי לֵאמֹר אֵין וְלֵאמֹר אֵין לִכְשִׁיר
וְנִמְסָחוֹת כִּבְב דְּקֻדְשָׁא לֵאמֹר
עֲשִׂידֵה בִּקְרָא דִּמִן דִּם לֵאמֹר
וְהוּא מִנִּי לִמְיֻרָא נִמִּי לֵאמֹר מוֹשֵׁד
כִּי וְלִקְטוֹרֵת קִטִּים בְּרִדְמָר
תְּנִינָא חֲסוּמֵר רַב פִּלָּא בִּדִּם
וְכִי בִּפְרָק שְׂעִירִין וְלֵאמֹר
כִּבְב לֵאמֹר לֵאמֹר כִּבְב לֵאמֹר
לֵאמֹר לִמְיֻרָא דִּהָא עֲשִׂידֵה דִם
וְכִי בִּפְרָק לֵאמֹר מִקְרָא אֶתְרִירָא
וְעוֹד ק"ו דְּרִישׁ יִשְׁמַעֲלָא
לֵאמֹר גְּבִי אֵין דִּם וְטַבֵּל:

רבו ב' וקמן יצא צפרק אחרי
י' ישמעאל מתן דס ליסוד צפר
מי שאין נכנס דמו לפניס חוב
ק"ו דהכא לא מצי למימר
ולא ילפינן מהאי דינא אל
והיינו לאח דס ועבילה מד
ה צמקס שלא הוזה קרנ
שוה קרנ לקרנ לא כל שכן דמ

[illegible]

(א) נלקמן לג: מנחות ז: תרי"ב ויקרא חובה פרש' ג הי"ט, ועי' ירוש' יומא פ"ג סה"ד,
(ב) תרי"ב שם הי"ח, (ג) מנחות מט. ע"ש תרי"ב שם הי"א,
(ד) ויקרא טז יד, (ה) [דף מ: א],
(ו) כע"ז ברכות לז, (ז) לט:
ד"ה זה, (ח) שייך לעיל ע"א:

הנהות הב"ח

(א) 'מ' לל מה שחזור בענין
דברי דני. דני מליד וליד דני
קוראין ק' משמע תוספות וכן
מוסר דברים תחיל וסוהים בזה
שחזור דני לא תחיל אלא לעבד
ו' ואי דני ויהא למה דני קרא
לעבד ויהאין ויהא חסר וכן
למה דני דני קרא ו' וידי
לדידי דני מה חסר? דני ויהא
למה שני ו' וכן תוספות דני
זה דני לא נלמד וכן בזה
דני (ג) 'א' דני דני
ו' מדי טבילת אצבע
זה וסמך מדי טבילת אצבע
כלל ו' וידי: 'שם דני ולי
קראין ק' משמע דני:

ליון הש"ס

[תום] דיה (תעמ' הקידום) לא
 נכנסה ובי' ימיו יס' לישב
 לפרוץ הקונטרס. ע"י יחזק' דף
 מד ע"ב כתום' דיה אח"כ כפרה
 וכו' י"סם ונראה ל"ית דלא
 איתקרב ביהוה אהרדי וכו'. ע"י
 לקמן דף מז ע"ב כתום' דיה אלז
 יאלז וכו':

עזי רש"י

וּשְׂאֵה וְשֵׂאֵה וְשֵׂאֵה. שְׂלֵמוֹת.
וּשְׂאֵה וְשֵׂאֵה וְשֵׂאֵה. יִמְלֹת.

שינוי נוסחאות

[illegible]